

РЕШЕНИЕ

№ 26450

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7074** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 и чл. 19, ал. 7 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 29 от Регламент № 952/2013 г.

Образувано е по жалба на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя Е. Т., чрез упълномощен адвокат, срещу Решение рег. № 32-768337 от 08.03.2024г. на 3А директора на Териториална дирекция Митница Б. при Агенция „Митници“, с което по митническа декларация (МД) с MRN 21BG001008034238R1 от 21.04.2021 г. е определена нова митническа стойност за стоката, в резултат на което са определени допълнителни задължения за досъбиране общо в размер на 1 208,75 лева за мито и ДДС, със законната лихва за забава върху размера на установените публични вземания.

Жалбоподателят оспорва процесното решение с подробни доводи за неговата незаконосъобразност, като издадено от некомпетентен орган, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона – основания по чл. 146, т. 1, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Поддържа, че основателните съмнения относно достоверността на декларираната стойност не са надлежно аргументирани в процесното решение. Информацията от канадските власти е получена една години след осъществяване на вноса, поради което неправилно е кредитирана от митническите органи. Настоява, че са налице предпоставките за

прилагане на разпоредбата на чл.103 от М., поради изтичането на 3-годишния срок от датата на вноса. Твърди се и нарушение на принципите по чл. 35 АПК, доколкото митническите органи не са изяснили всички обстоятелства от значение за случая преди да бъде издаден административният акт. Позицията се на практика на ВАС. Моли съда да отмени оспореното решение на директора на ТД Митница Б.. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък (л. 189).

В съдебно заседание, ответникът - директорът на Териториална дирекция Митница Б., Агенция Митници, не изпраща представител. С молба по хода на делото от 20.11.2024 г. и в представени писмени бележки упълномощеният юрисконсулт оспорва жалбата, като моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана (л. 169 и л. 179 и сл.). Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Между страните по делото не е спорно и се установява от представената административна преписка, че жалбоподателят „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД, с EORI № BGC202721175ZZZZ7, чрез „МИРАМАР“ ООД, ЕИК[ЕИК], в качеството на пряк представител на получателя, е подал на 21.04.2021 г. в Митница Б. „Свободна зона Б.“ митническа декларация с MRN № 21BG001008034238R1 от 21.04.2021г., за режим допускане за свободно обращение на стока.

На основание чл.48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл.84, ал.1, т.1 ЗМ от страна на митническите органи е извършен последващ контрол на декларацията. Установено е, че „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД е подал на 21.04.2021 г. митническа декларация с MRN № 21BG001008034238R1 /л. 64 – 67/ за режим допускане за свободно обращение на стока с описание – употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, марка „Форд“, модел „Е.“, първа регистрация: 01.01.2018г.; двигател - няма данни; цвят: 0; работен обем: 1500 куб/см; шаси № 1FMCU9GD7JUB32418, код по Т. [ЕГН], бруто и нето тегло 1682 кг., държава на износ К.. Декларирана митническа стойност за стоката е 3020,40 канадски долара, като при курс за 1 канадски долар от 1,36304 лева е посочена стойност от 3 968,96 лева. Продавач на стоката е канадското дружество 9396-9053 QUEBEC I., с условие на доставка „С. - стойност и навло“ Б. (4/1). Идентификационен номер на контейнера – TEMU8316243.

Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура за покупко - продажба № RA-E21021705 от 17.02.2021г. издадена от “9396-9053 QUEBEC I.”, 4880 rue Verite, Pierrefonds, QC H9J3R9; опаковъчен лист № RA-E21022403; превозни документи, включително морска товарителница № MEDUML055917, в описателната част на която е посочено лицето, вносител на стоката; снимки на превозното средство; застраховка гражданска отговорност с данни за материални щети (л.70-80).

На база декларираните данни, към датата на приемане на митническата декларация митническа стойност е определена съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза (отразено в клетка 4/16 на МД), която е в размер на 3968.96 лв. (3020.40 к.д., съгласно фактура № RA-E21021705 от 17.02.2021г., издадена от 9396-9053 QUEBEC I., К.). Заплатените от дружеството държавни вземания, изчислени въз основа на декларираната митническа стойност са:

мито - 396,90 лв. и ДДС - 873,17 лв.

В хода на последващия контрол са анализирани всички приложения към посочената МД документи, както и предоставени от канадски митнически власти по линия на международното сътрудничество (съгласно Споразумение между Европейската общност и К. за взаимна помощ между техните митнически администрации, публикувано в Официален вестник на Европейските общности ОВ L 7,13.1.1998 г.) данни относно превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС, които са получени в Ц. С., Агенция „Митници“, съгласно установената форма и ред. В писмото канадската митническа администрация е предоставила в електронен формат данни от износни декларации на износителя „9363-9053 QUEBEC I.“, в които попада и стоката по гореописаната МД. Констатирано е, че за внесения употребяван автомобил - катастрофирал, по линия на международното сътрудничество са предоставени относими документи.

Митническите органи установяват, че между предоставените от К. в електронен формат данни от износна декларация и данните в проверяваната митническа декларация на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД е налице съответствие, относно:

- декларираната стока - автомобил 2018 F. ESCAPE, номер на шаси: 1FMCU9GD7JUB32418 в колона I. Description от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec I..xlsx, sheet Commodities;
- контейнер № TEMU8316243 в колона Container ID от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec I..xlsx, sheet Containers, с който е превозван автомобила.

- номера на канадската износна декларация, а именно CAED: [банкова сметка], посочен в морска товарителница № MEDUML055917, представена от декларатора, като същият номер е посочен в колона AM-Proof_ of_Report от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec I..xlsx, sheet ExportDeclaration.

На следващо място е констатирано несъответствие по отношение на декларираната в МД цена от 3 020,40 к.д., спрямо представената от канадските митнически власти цена (посочена в колона Total_Value/T. Value_Currency от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec I..xlsx, sheet Commodities), която е по – висока, а именно 5 895,00 к.д.

Във връзка с така установеното за митническите органи възникнали съмнения, относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. Митническите органи изрично се позовават на писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на Ц. (л. 98) на канадските митнически власти - „С. В. S. А.“, съдържащо информация за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС, ведно с приложенията в електронен формат.

С писмо рег. № 32-55501 от 10.02.2023г. /л.62-63/ са изискани доказателства в потвърждение на декларираната цена от „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД, като: техническо състояние на превозното средство към датата на митническото оформяне, снимки на автомобила, отразяващи състоянието му към датата на декларирането му пред митническите органи, както и фактури за ремонтни дейности и всякаква друга информация и документи, относими към декларирания автомобил. Писмото е изпратено с „Български пощи“ ЕАД и е получено на 10.04.2023г. (л.61). Във връзка с писмо № 32-153590 от 24.04.2023 г. на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД (л. 60) срокът за предоставяне на документи, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение

(ЕС) 2015/2447, е бил удължен. В отговор с писмо рег. № 32-190332/22.05.2023г. (л.59) от управителя на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД – Е. Т., са представени снимки на автомобилa и писмени обяснения, според които всички автомобили внесени от дружеството са закупени в катастрофирало състояние от канадска фирма, като пакет автомобили в неработещо състояние. За всеки автомобил е представен опис на необходимите части за ремонт. Всички автомобили са продадени в Република България в състоянието, в което са пристигнали и по тях не са извършвани никакви ремонтни дейности.

Въз основа на приложените към митническата декларация и допълнително представените документи, както и получената от канадските власти по линия на международното сътрудничество информация, митническите органи са стигнали до извод, че не намират достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена и/или елементите, които се прибавят към нея и са приели, че са налице основателни съмнения относно митническата стойност на стоката. Предвид основателните съмнения и липсата на доказателства относно декларираната цена, митническите органи са формирали извод, че декларираната въз основа на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. митническа стойност, определена на база на фактура № RA-E21021705/17.02.2021г., издадена от “9396-9053 QUEBEC I.”, следва да бъде отхвърлена, като ще бъде определена нова такава.

Въз основа на прилагане на метода на последната възможност, митническата стойност е определена по последния метод – по чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г., въз основа на наличните данни на територията на Съюза /представляващи електронна информация за износ от системата на канадските власти за превозни средства, декларирани за износ в К./. Посочено е, че в получената в рамките на административното сътрудничество електронна информация от канадските митнически власти, стоката е индивидуализирана с шаси (VIN) № 1FMCU9GD7JUB32418, с описание и тегло на същата и данните съвпадат с тези по представените документи към МД с MRN 21BG001008034238R1 от 21.04.2021г. Заключено е, че на основание чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. във връзка с чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447, митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение по посочената митническа декларация следва да бъде определена в размер на декларираната стойност при експорта от К. за територията на Съюза, за същото превозно средство (със същия VIN № 1FMCU9GD7JUB32418) - в размер на 7 746.32 лева (5 895,00 к.д. х вал. курс 1.31405 лв./к.д.= 7 746,32 лв.).

Съставено е съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл.26, ал.1 и чл.34, ал.1 от АПК, обективизирано в писмо рег. № 32-516805/15.08.2023 г. на директора на ТД „Митница Б.“ (л. 40-47), което е изпратено на жалбоподателя за уведомяването му, че ще бъде определена нова митническа стойност на декларираната с МД с MRN 21BG001008034238R1 от 21.04.2021г. стока, като се пристъпи към издаване на решение. Изложени са мотивите, на които ще се основава решение на митническия орган, относно подадените митнически декларации, като е описана изложената по - горе фактическа обстановка. В уведомлението е дадена възможност на жалбоподателя да изрази становище в 30 - дневен срок от получаване на писмото. Съобщението е изпратено, чрез „Български пощи“ ЕАД, но не е получено от представител на дружеството. По реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК е изпратено писмо с рег. № 32-561763 от 19.09.2023г. до директора на ТД „Митница С.“ с искане за връчване, включително

на съобщение с рег. № 32-516805/15.08.2023 г. (л. 38). По административната преписка е приобщено съобщение/уведомление по чл. 18а, ал.9 от АПК с рег. № 32-560461 от 19.09.2023 г., от което се установява, че е било поставено на 25.01.2023г. на адреса на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД /на входа/. Следователно едноседмичният срок за отговор е изтекъл на 01.02.2023г., а документът се смята за връчен на 02.02.2023г. Считано от 03.02.2023г. е започнал да тече 30-дневният за изразяване на становище по изложените мотиви в съобщението по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съответно ангажиране на доказателства в подкрепа на декларираните данни, но дружеството не се е възползвало от тази възможност, което не е спорно между страните.

На 29.02.2024г. от инспектор МБ „Свободна зона Б.“ е изготвена докладната записка рег. № 32-759162/29.02.2024г. (л. 30-37), в която, след подробно обсъждане на всички данни, правни и фактически съображения, е формиран извод, че данните от канадските митнически органи са единственото безспорно доказателство относно цената на процесната стока, поради което същата следва да се определи на основание чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. във връзка с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447. На тези изводи, инспекторът е направил предложение до директора на ТД Митница Б., по митническа декларация на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД да бъде определена нова митническа стойност.

На 08.03.2024г. директорът на ТД „Митница Б.“, съгласно заповед № 155/05.03.2024г., издал оспореното решение № 32-768337, в което са възпроизведени изцяло фактическите констатации, правни съображения и изводи в докладната записка, респ. съобщението по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В мотивите на решението е посочено, че съмненията по отношение на декларираната митническа стойност се потвърждават и на основание чл.140, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, същата не следва да се определя въз основа на метода на договорната стойност. Маркирано е, че митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл.74, § 2, като се прилагат последователно букви от а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност. На стр. 3 - 5 от оспореното решение са посочени причините, поради които определянето на новата митническа стойност, различна от договорната, не е могло да се извърши по чл.74, § 2, последователно по букви от а) до г). Поради това, митническата стойност (МС) е определена, съгласно разпоредбата на чл.74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с наличните данни в Съюза, констатирани в предоставената информация в рамките на административното сътрудничество с канадските митнически органи.

Съответно с диспозитива на решението е постановен отказ да се приеме декларираната с МД с MRN № 21BG001008034238R1 от 21.04.2021г. митническа стойност и е определена нова митническа стойност на автомобила допуснат до свободно обращение - в размер на 7746,32 лева. В решението е посочено, че е определено и ново вносно митническо задължение и ДДС при внос, като разликата с вече платените от дружеството мито и ДДС, изчислена в размер на 377,73 лв. мито и 831,02 лв. ДДС (общо 1208,75 лева), е взета под отчет и определена за досъбиране.

На основание чл. 77, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена датата на подаване на митническата декларация – на 21.04.2021г.

Решението е връчено на 19.06.2024г., а жалбата срещу него до Административен съд София - град е подадена чрез административния орган на 02.07.2024г. (видно от отбелязването на пощенския плик).

В съдебното производство към доказателствения материал е представена и приета административната преписка, включително доказателства за компетентност на административния орган - Заповед № 155 от 05.03.2024 г. (л. 14 и 95), както и писмо рег. № 32-441111 от 16.12.2022 г. по описа на Ц. на АМ, ведно с приложенията с данни за износ (л. 98-164). По делото от страните са представени в превод на български език, документите, част от преписката, които са на чужд език.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт, противно на твърденията в жалбата, е издаден от компетентен административен орган по чл. 19, ал.1, пр.2 във вр. с ал.7 от ЗМ. Съгласно чл. 19, ал.1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. Съгласно ал.7, за целите на прилагане на чл.29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Същите в случая са възникнали пред митническото учреждение, където е подадена процесната митническа декларация – ТД Митница Б., МБ „Свободна зона Б.“. Затова и съгласно чл. 101, § 1 от същия регламент териториалната и материална компетентност принадлежи на директора на ТД Митница Б.. Оспореното решение е издадено на 08.03.2024г. от И. Д. – ЗА директор на Митница – Б.. По делото е представена заповед № 155 от 05.03.2024г. на директора на Агенция „Митници“, издадена на основание чл. 84 от ЗДС, във връзка с ползването на отпуск за временна неработоспособност от директора на ТД Митница – Б.. Съгласно посочената заповед И. Д., на длъжност заместник – директор на ТД в Агенция „Митници“ е оправомощена да изпълнява функциите на директор на ТД Митница – Б., в периода на отсъствие на титуляра - от 05.03.2024 г. до 08.03.2024 г., включително. Предвид изложеното, не е налице отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

Настоящият съдебен състав на Административен съд-София град намира, че обжалваното решение е издадено в изискуемата от закона писмена форма за валидност на акта, по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК – като в него са посочени фактически и правни основания за издаването му, има ясна разпоредителна част и е посочен адресатът на същите, датирано е и е подписано от административния орган, издател на акта. Следователно, обжалваното решение не е незаконосъобразно поради издаването при неспазване на установената форма на акта и не е налице порок по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, обуславящ отмяната на решението като незаконосъобразно.

По делото не е спорно, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности /в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Процедурите по определяне на митническа стойност на стоки, внасяни на територията на ЕС са регламентирани в Регламент № 952/2013г. /Митнически кодекс на Съюза/ и Регламент за изпълнение 2015/2447 на комисията от 2015г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент № 952/2013 /Митническият кодекс/, а именно чл. 70, § 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 М..

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Както бе посочено, правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

В чл. 74, § 1 от Регламент № 952/2013 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност – „Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако

деклараторът поиска това“.

Съгласно чл. 77, § 2 и 3 от Регламент № 952/2013 на ЕП - Митническо задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство лицето, за сметка на което се извършва митническото деклариране, също е длъжник. В случая е приложима и нормата на чл.103 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, в която е предвиден 3-годишен срок за установяване на задълженията. Съгласно цитираната разпоредба, след изтичане на три години от възникване на митническото задължение, длъжникът не се уведомява за същото. Срокът е давностен и след неговото изтичане митническите органи губят възможността да съберат възникнали митнически задължения. В настоящия случай, безспорно този срок не е изтекъл, тъй като митническата декларация е приета на 21.04.2021 г., а решението, с което е определена нова митническа стойност е издадено на 08.03.2024 г. С оглед на това, съдът счита, че твърденията на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни.

Съгласно чл. 59, ал. 2 от ЗДДС, когато с оглед митническото законодателство възникне задължение за заплащане на лихви върху вносните мита по митническо задължение, възниква и задължение за заплащане на лихви върху несъбрания данък.

Според чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на комисията от 24 ноември 2015г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламент за изпълнение 2015/2447/ - „Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, § 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, § 1 от Кодекса“.

Терминът основателни съмнения няма дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока. В Решението по дело C-263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че, за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

В случая, мотивирането на органа, относно приложението на основния метод за установяване на стоката, преценено в контекста на изискванията за основателни съмнения във връзка с декларираната договорна стойност по чл. 140 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 на процесния автомобил е

извършено без относимите доказателствени източници и без да са отчетени всички обстоятелства, за да се обоснове логически обоснован извод, че действителната договорна стойност на процесния автомобил е 5895,00 С., а не както е посочено в митническата декларация – 3020.10 С..

Следва да се има предвид, че дори не се касае за липса на документи, които да обосновават стойността на декларираната стока, респ. достатъчно данни и информация, които да не са представени от жалбоподателя при вноса на процесното МПС, тъй като такива, за целите на вноса са представени, а именно: първичните документи, с които е закупено и заплатено процесното МПС - фактура, коносамент; опаковъчен лист, документ за собственост, морска товарителница. Въпросът обаче е в декларирането на различна стойност в декларацията за износ и декларацията за внос, т.е. в два вторични документа, имащи еднаква правна стойност, без да са изследвани първичните такива, от които да се установи, както разликата в стойността на МПС, така и основаниято за същата.

Съгласно трайната съдебна практика на българските съдилища и тази на СЕС - безспорно митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко - продажбата. В тази връзка документът, с който е закупено МПС и който доказва договорената цена на стоката е представен на митническите органи от декларатора още по време деклариране на същата. Митническият орган, без да оспорва автентичността на представените документи - договор за продажба, доказващ придобиване на стоката, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. В тази връзка в тежест на митническите органи е да докажат основателността на породените у тях съмнения, с което да обосноват извършеното увеличаване на стойността на процесната стока – в този смисъл Решение № 9350 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г., VIII о., Решение № 14221 от 17.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7052/2020 г., I о. и др. Основателните съмнения по смисъла на решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна да обоснове съмненията. При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да съберат цялата относима информация, за да установят стойност на внасяните стоки, която да бъде обоснована и адекватна на приетата нормативна уредба, а в случая това не е направено. В случая представеният първичен документ за закупуване и плащане на процесното МПС е меродавен и обосновава стойността посочена в него. Същият необосновано се съпоставя с документ, който е вторичен и за който дори не е изключено да бъде допусната грешка.

Предвид гореизложеното следва, че когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация, както предвижда правилото на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение № 2015/2447. В случай, че съмненията им не отпаднат и след предоставяне на тази допълнителна информация, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70,

§ 1 от Регламент № 952/2013, като се прилагат вторичните методи по чл. 74, § 2, б. "а" – б. "г" от Регламент № 952/2013, както и резервният метод по чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013. Остойностяването на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 1 от Регламент № 952/2013 се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви а) до г) от Регламент (ЕС) № 952/2013, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съобразно чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност не може да се определи съгласно § 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Член VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на регламента.

Така предвидените вторични методи, в това число и резервния метод, се прилагат субсидиарно, както по отношение на общия принцип за определяне на митническа стойност по чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., така и помежду си (така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24) и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност, в който смисъл е Решение № 3699/18.04.2022 г. по адм. д. № 11027/2021 г. на ВАС и др.

В настоящия случай, видно от оспореното решение, митническата стойност не е могла да бъде определена при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а“ до „г“, поради липса на установени в МИСЗА /информационна система за предоставяне а информация за управленски цели от митнически и акцизни документи/ за период от 90 дни, от които 45 преди и 45 след митническото оформяне, данни за договорна стойност на стоки със същите/еднакви или подобни характеристики, степен на щета или съставни части с декларираната стока, както и липса на база данни за единична цена и данни за разходите за материали, използвани за производството на декларираната стока, поради което митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Изложените в процесното решение мотиви са общи и съдържат само твърдения, които не са доказани. В случая като доказателство за извършените от органа действия същият е следвало да състави протокол по чл. 50 от ДОПК, във вр. с чл. 84ж от ЗМ, от който да може да бъде установено какви процесуални действия са извършени във връзка с отхвърляне на вторичните методи /виж. Решение № 847/24.01.2024 г. по адм. д. № 5517/2023 г. по описа на ВАС, първо отделение, и Решение № 3/03.01.2024 г. по адм. д. № 6110/2023 г. по описа на ВАС, осмо отделение/. От друга страна, проверката в системата МИСЗА не изчерпва задължението на органа да провери приложимостта на посочените методи. Такава справка обхваща единствено националната база данни, а за приложението на методите по чл. 74, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. се изисква събраната информация да касае цялата митническа територия на Съюза. При тези съображения съдът приема, че митническият орган не е

положил дължимата грижа при използването на вторичните методи да проучи всички източници на информация, с които разполага, като необосновано и недоказано е приел, че вторичните методи се явяват неприложими в настоящия случай, и съответно необосновано е преминал към определяне на митническата стойност на внесената стока на основание чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази насока са решения от 09.11.2017 г. по дело C-46/16 LS Customs S., т. 52 и т. 35 по дело C-187/21, Faweks kft. В този смисъл е и Решение № 6441 от 27.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 840/2024 г., VIII о.

Относно обстоятелството, че в оспореното решение не е мотивиран изводът за неприложимост на чл. 74, § 2, букви от "а" до "г" от Регламент (ЕС) № 952/2013, настоящата инстанция съобрази следното: Чл. 141, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 изрично сочи, че при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, буква а) или б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя, а по силата на § 3, когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най - ниската от тези стойности. Митническият орган не е определил митническа стойност за описания в МД автомобил, а е изложил мотиви, според които в националната митническа информационна система (МИСЗА) не са открити данни за деклариран за режим допускане за свободно обращение стоки, които са идентични или сходни с процесната, като справка в този смисъл по делото не е представена. При горните твърдения, митническият орган е следвало да се позове на сведения от базите данни, създадени и управлявани от митническите органи на другите държави членки или от службите на Съюза. По тълкуването на чл. 31 § 1 от Митническият кодекс на Общността (отм.), съответстващ на чл. 74, § 3 от настоящия кодекс, СЕС е постановил Решение от 9 юни 2022 г. по дело C-599/20, "В. М." UAB, в което в т. 51, т. 54 и т. 55 приема, че данните, съдържащи се в национална база данни относно стоки, попадащи в същия код по Т. и произхождащи от същия продавач като разглежданата стока, представляват "налични данни" в Съюза по смисъла на чл. 31, § 1 МКО, които могат да се използват като основа за определяне на митническата стойност на разглежданите стоки. Позоваването на тези данни представлява средство за определяне на тази стойност, което е едновременно "разумно" и съвместимо както с принципите, така и с общите разпоредби на международните споразумения и с разпоредбите, посочени в същия член, когато деклараторът не предоставя достатъчно точна или надеждна информация относно митническата стойност на съответните стоки и когато посочените в митническата декларация данни са общи (в този смисъл решения по адм. дела № 6229/2024г., № 2148/2024г., № 6738/2023г., № 9207/2023г. по описа на ВАС, I отделение).

По изложените съображения настоящият състав счита, че като не е мотивирал неприложимостта на методите по чл. 74, § 2 от Кодекса чрез обсъждане на наличните данни относно стоки, попадащи в същия код по Т. и произхождащи

от същия продавач, без да доказва липсата на такива данни по предвидения в ЗМ ред, коментиран по - горе, митническият орган неправилно е пристъпил към прилагане на чл. 74 § 3 от Кодекса във вр. с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, което обуславя незаконосъобразност на издадения от него административен акт.

Неправилно е приложен и резервният метод по чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В случая, по митническа декларация с MRN 21BG001008034238R1 от 21.04.2021г. митническият орган е определил стойността на автомобила въз основа на информация за декларираната стойност при износа на същите, въпреки че административният орган приема неприложимост на нормата на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013. С други думи, предвид възникнали съмнения по отношение на декларираната договорна стойност, този орган определя задължението на същите тези стоки на основание същата правна норма, като използва данните, декларирани в еквивалентен документ, в случая за износ, вместо за внос, което създава вътрешно противоречие в мотивите на взетото решение. Подобен подход за определяне на митническата стойност се явява недопустим на основание чл. 144, § 2 Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447, според който митническата стойност не може да се определя въз основа на цените за износ в трета държава или цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне и други.

В обобщение, съдът приема, че незаконосъобразно с оспореното решение е определена нова митническа стойност на внесената по митническа декларация с MRN 21BG001008034238R1 от 21.04.2021г. стока, въз основа на която незаконосъобразно са определени нови митнически задължения за мито и ДДС. При тези съображения, жалбата се явява основателна, а оспореният акт следва да бъде отменен. В този смисъл е и практиката на ВАС – Решение № 5070 от 24.04.2024г. по адм.д. № 713/2024, Решение № 12626 от 21.11.2024г. по адм.д. № 6229/2024г. и мн. др.

При този изход от спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК и своевременно направено искане, на жалбоподателя следва да се заплатят разноси по делото в размер на 1098 лева, от които 50 лева - заплатена държавна такса, 1000 лева - адвокатски хонорар в минимален размер и 48 лв. превод на документи. Така определеният размер на адвокатския хонорар е съобразен с възражението за прекомерност на ответната страна, минималния размер по чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, фактическата и правна сложност на делото и броя на проведените открити съдебни заседания.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София град, I отделение, 65 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение № 32-768337 от 08.03.2024г. на директора на ТД Митница Б., Агенция Митници.
ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на „Е И Д ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],

разноски по делото в размер на 1098 /хиляда деветдесет и осем/ лева.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, чрез Административен съд София град, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: